

РЕШЕНИЕ

№ 82

гр. София, 07.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 08.12.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **4909** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 393/13.3.2020 г., с което е потвърден ревизионен акт (РА) №Р-22221419000539-091-001/06.12.2019 г. с който са установени допълнителни задължения по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) в общ размер на 85 315,98 лв. за данъчните периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г. и са начислени лихви за забава в размер на 18 092,94 лв.

Жалбоподателят твърди, че РА е нищожен. Твърди, че е посочвал координати за връзка с данъчните органи като своевременно е отговарял на обажданията и е отварял ел.поща. На 2.5.2019 г. по обяд ревизиращите органи са поискали да посетят дружеството, за да гледат документи, като представител на жалбоподателя е посочил, че този ден няма такава възможност; впоследствие установил, че са идвали данъчни служители да издирват дружеството. Спорният момент е и кога е връчена заповедта за удължаване на ревизията - жалбоподателят твърди, че е връчена на ел.поща, на 21.10.2019 г. В тази заповед се посочва срока на приключване – 5.7.2019 г. и е 14-дневен, а докладът е издаден на 30.10.2019 г.

Ответникът – директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при Централно управление на НАП моли да бъде потвърден обжалваният акт. Счита, че следва да се възприемат изводите, направени в обжалваното решение. Претендира разности.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и

доказателствата по делото, намира от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта.

Жалбата е в срок. Подадена е от лице с правен интерес от оспорването и пред компетентния административен съд, поради което се явява ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Относно фактите.

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221419000539-020-001/28.01.2019 г., връчена по електрон път на 05.02.2019 г., изменена със заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия (ЗИЗВР) №Р-22221419000539-020-002/03.05.2019 г., издадени от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощена със заповед №РД-01-803/07.06.2017 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на [фирма] за определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г. Определен е краен срок за приключване на ревизията до 05.07.2019 г.

За резултатите от ревизията е съставен ревизионен доклад (РД) №Р-22221419000539-092-001/30.10.2019 г., връчен на 12.11.2019 г. по електронен път. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено писмено възражение срещу констатациите на РД. То е обсъдено в мотивите на акта и е преценено като неоснователно.

Ревизията е приключила с РА №Р-22221419000539-091-001/06.12.2019 г., издаден от А. Г. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията и А. Б. Г., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен по електронен път на 27.12.2019 г.

С РА е установен резултат за ревизираните периоди данък за внасяне в общ размер на 107 491,80 лв., в т.ч. и лихви за забава в размер на 18 092,94 лв. при деклариран от дружеството резултат данък за внасяне в размер на 4 082,88 лв. Определените допълнителни задължения произтичат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК], [фирма], ЕИК[ЕИК] и [фирма], ЕИК[ЕИК], за които е прието, че не обективират реални доставки, както и по всички останали фактури от други доставчици, включени в дневниците за покупки за ревизираните периоди (посочени в табличен вид от стр. 16 до стр. 41 на РД), на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 9 от ЗДДС и чл. 71, т. 1 от ЗДДС.

На основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56 от ДОПК, на ревизираното дружество е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задължено лице (ИПДПОЗЛ) №Р-22221419000539-040-001/25.02.2019 г., с което са изискани първични и вторични счетоводни документи, счетоводни регистри и търговска документация. Представените документи в отговор на искането са описани в РД. Констатирано е, че не са представени счетоводни регистри, оборотни ведомости и главна книга. В писмени обяснения от страна на управителя на дружеството е посочено, че същото разполага с офис, находящ се във ВИСШЕ ТРАНСПОРТНО УЧИЛИЩЕ „Т. К.“, където органите по приходите могат да извършат посещение в удобно на управителя време след 14.04.2019 г.

Във връзка с това, е посетен адресът за кореспонденция на дружеството, находящ се в [населено място], [улица], за което е съставен протокол №АА0852834/02.05.2019 г. Установено е, че на посочения адрес се намира ВИСШЕ ТРАНСПОРТНО УЧИЛИЩЕ

„Т. К.“, като на входа и във вътрешните корпуси няма указателна табела с наименование [фирма].

До ВИСШЕ ТРАНСПОРТНО УЧИЛИЩЕ „Т. К.“ е изготвено ИПДСПОТЛ, с което е изискано да се представят копие на сключен договор за наем с [фирма] и писмени обяснения относно точния адрес на наетото помещение (сграда, етаж, стая), в случай че не е упоменат в договора за наем. В отговор на искането, е представен договор за наем №1736/23.06.2015 г., съгласно който ВИСШЕ ТРАНСПОРТНО УЧИЛИЩЕ „Т. К.“ предоставя на [фирма] за временно и възмездно ползване следния имот: учебен корпус №1, сутерен - северно крило, с площ от 74,00 кв.м., който наемателят ще използва за офис и размножителна техника; допълнително споразумение към договора за наем №69/26.06.2018 г. и справка за задълженията на [фирма] по издадени от ВИСШЕ ТРАНСПОРТНО УЧИЛИЩЕ „Т. К.“ фактури за наем и консумативи към 07.05.2019 г.

От органите по приходите е извършено и второ посещение на посочения адрес, документирано с протокол №АА1603309/18.06.2019 г. Констатирано е, че на посоченото място се намира мазе, преградено с решетъчни метални врати. Зад вратите, които са заключени има помещение - склад за съхранение на вещи, излезли от употреба. В момента на посещението е установено наличие на разхвърляни шкафове, кашони от тонер касети, празни дървени палети, стари картини и др. Направен е извод, че помещението не е пригодено за офис, от който могат да се извършват дейности, както и не е осъществен контакт с управителя на дружеството.

Поради непредставянето на документи от страна на ревизираното лице, както и поради неоткриването му на адреса на управление, съвпадащ с адреса за кореспонденция, органите по приходите са посочили, че не може да се установи предметът на дейност на [фирма].

В хода на ревизията на основание чл. 45 от ДОПК са извършени и насрещни проверки на доставчиците [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма], резултатите от които са описани в РД.

За извършените доставки и начисления данък:

Установено е, че през ревизираните периоди [фирма] е включило в дневниците за продажби издадени фактури към различни дружества-клиенти. Не са представени обаче счетоводни регистри, оборотни ведомости, главна книга. Не е осигурен и достъп до счетоводната документация и автоматизираните счетоводни програми. Поради това е прието, че по отразените в дневниците за продажби фактури от [фирма] към клиенти на дружеството, липсват доказателства за реални доставки, респективно няма настъпило данъчно събитие, но начисленият данък е дължим на основание чл. 85 от ЗДДС.

За получените доставки и ползваното право на приспадане на данъчен кредит:

В протокол за извършена насрещна проверка (ПИНП) №П-22221419073206-141-001/21.10.2019 г. е документирана извършена насрещна проверка на доставчика [фирма] във връзка с издадена на ревизираното лице фактура №[ЕГН]/31.07.2017 г. с ДДС в размер на 4 000,00 лв. и предмет на доставката „бонус проекти“. До проверяваното дружество е изготвено ИПДПОЗЛ, за връчването на което е посетен адресът за кореспонденция, съвпадащ с адреса на управление: [населено място], [улица], при които посещения не е открит управителят или упълномощено лице за контакт. При посещенията е констатирано, че на адреса се намира ВИСШЕ ТРАНСПОРТНО УЧИЛИЩЕ „Т. К.“. Обектът, нает от [фирма],

представлява складово помещение - мазе, в което има остаряла копирна техника, стари картини, кашони и дървени палети. Помещението не може да се използва за офис или подобен тип обект. Изготвеното ИПДПОЗЛ е връчено по електронен път, като в отговор доставчикът е представил единствено копие на процесната фактура.

При справка в информационната система на НАП е установено, че [фирма] няма наети лица по трудови правоотношения и не са изплащани доходи по извънтрудови правоотношения. Няма данни за декларирани обекти, притежавани активи и т.н. В дневника за покупки на доставчика за м. 07.2017 г. е включена само една фактура от дружество с „рисков“ профил, а за всички останали периоди са подавани справки-декларации (СД) по ЗДДС с нулеви данни.

В ПИНП №П-22221419072021-141-001/02.08.2019 г. е документирана извършена насрещна проверка на [фирма] във връзка с издадени на ревизираното дружество 47 фактури през данъчните периоди м. 01.2017 г., м. 02.2017 г., м. 03.2017 г., м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 06.2017 г., м. 07.2017 г., м. 09.2017 г., м. 10.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г. с начислен ДДС в общ размер на 63 360,00 лв. и предмет на доставките СЕО оптимизация и редизайн на сайт, мониторинг и поддръжка на системи за сигурност на лични данни, счетоводни приложения – калкулатори по задание, консултации относно мрежова сигурност, консултации по създаване на ERP система, дигитализиране на информационна база за 2015 г., архивиране на база данни за 2016 г. и 2017 г., криптиране на информация, профилактика на офис техника, счетоводни приложения, консултации по проект, офис шкафове и др. На проверяваното дружество е връчено ИПДПОЗЛ по електронен път, но документи не са представени.

От страна на ревизираното дружество са представени процесните фактури и договори. Констатирано е наличие на фактури с един и същ номер, но от различни дати и с различни по вид доставки. Например, има две фактури с №[ЕГН], но от различни дати - от 30.03.2017 г. на стойност 4 500,00 лв. и ДДС 900,00 лв. с предмет на доставката консултации ERP модул счетоводство по задание и от 30.04.2017 г. на стойност 5 000,00 лв. и ДДС 1 000,00 лв. с предмет на доставката профилактика, оптимизация, секюритизация на мейл. Налице са и две фактури с №[ЕГН], съответно от 08.11.2017 г. на стойност 6 500,00 лв. и ДДС 1 300,00 лв. с предмет на доставката консултации относно одит и анализ на лични данни и от 12.11.2017 г. на стойност 7 000,00 лв. и ДДС 1 400,00 лв. с предмет на доставката ГАП анализ лични данни.

По отношение на представените 42 договора, сключени между [фирма], в качеството на възложител или ползвател и [фирма], в качеството на изпълнител или собственик, е установено, че същите са еднотипни, с бланкетно съдържание и без посочени конкретни параметри. На всички договори за възложител е положен подпис на едноличния собственик на капитала на [фирма], вместо на управителя на [фирма], а на изпълнител е положен подпис от управителя на [фирма], вместо от [фирма]. Тези обстоятелства според ревизиращите органи доказват по категоричен начин, че договорите са фиктивни и не целят постигането на определен резултат, за което да бъде издадена фактура. Направен е извод, че и двете страни по сделките са били наясно, че същите са привидни и че не се цели постигане на формално договорените правни последици от тях. При справка в информационната система на НАП е установено, че за проверявания период [фирма] е имало назначено едно лице на длъжност технически сътрудник.

В ПИНП №П-22221419072001-141-001/02.08.2019 г. е документирана извършена

на срещна проверка на [фирма] във връзка с издадени на ревизираното лице 6 фактури през данъчните периоди м. 05.2018 г., м. 06.2018 г. и м. 07.2018 г. с начислен ДДС в общ размер на 7 550,00 лв. и предмет на доставките услуги. На проверяваното дружество е връчено ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени рамков договор, фактури и приемо-предавателни протоколи. Не са представени счетоводни справки, оборотни ведомости, данни за извършено разплащане и т.н. Няма данни и за декларирани от дружеството активи. Констатирано е, че за лицата, наети в дружеството по трудови правоотношения, не са подавани декларации обр. 1 и обр. 6. Няма данни и за изплатени доходи по извънтрудови правоотношения.

В ПИНП №П-22221419071985-141-001/02.08.2019 г. е документирана извършена срещна проверка на [фирма] във връзка с издадени на ревизираното лице 5 фактури през данъчните периоди м. 08.2017 г., м. 10.2018 г., м. 11.2018 г. и м. 12.2018 г. с начислен ДДС в общ размер на 4 307,80 лв. и предмет на доставките подготовка на документация за тръжни процедури, дигитализация, секюритизация и архивиране на информация. На проверяваното дружество е връчено по електронен път ИПДПОЗЛ, в отговор на което са представени процесните фактури, договори (съответно от 03.09.2018 г. и 01.06.2018 г.), приемо-предавателни протоколи и счетоводни регистри. Представени са и писмени обяснения, съгласно които дружеството е сключило договори за съвместна дейност и сътрудничество с дружества от различни сектори и области на стопанската дейност в рамките на Клъстер Устойчиво Развитие. [фирма] е дружество с предмет на дейност услуги - консултантски, предприемачески и комисионни; координиране и управление на процеси и проекти. Дейността се ръководи от управителя, а самите проекти се извършват от подизпълнители и фрилансери. Дружеството не разполага с ДМА, но за нуждите му се ползва виртуална машина, активи на подизпълнители, фрилансери и възложители, наети активи, както и личен инструментариум на управителя. Посочено е, че дружеството разполага с виртуален офис.

Органите по приходите са констатирани, че не са представени платежни документи, доказателства за наличие на квалифициран персонал за извършване на услугите, както и за ползвани подизпълнители.

По отношение на описаните по-горе процесни доставки, от страна на ревизираното дружество са представени копия на фактури и договори, сключени с [фирма], фактура от [фирма] и инвентарна книга към 30.04.2018 г. Органите по приходите са посочили, че не е предоставен достъп до счетоводството на дружеството, липсват сключени договори с останалите доставчици, банкови документи, търговска документация, счетоводни регистри, оборотни ведомости, главна книга за ревизирания период и др.

С оглед изложеното е направено заключението, че наличните документи не са достатъчни за да докажат реално извършени доставки на услуги по смисъла на чл. 9 от ЗДДС, документирани с фактурите, издадени от описаните четирима доставчици. Поради това, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, на [фирма] е отказано претендираното право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 79 217,80 лв. по тези фактури.

Отделно от горното, след справка в информационната система на НАП е установено, че за ревизираните периоди [фирма] е упражнило и право на приспадане на данъчен кредит, както следва:

- в общ размер на 1 782,71 лв. по 53 фактури, издадени през данъчните периоди от м.

01.2017 г. до м. 03.2017 г. и от м. 05.2017 г. до м. 10.2017 г., м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 03.2018 г. и от м. 05.2018 г. до м. 11.2018 г. от ВТУ „Т. К.“ с предмет на доставките наем и консумативи;

- в общ размер на 1 026,57 лв. по 45 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди м. 01.2017 г., м. 02.2017 г., м. 04.2017 г., м. 05.2017 г., м. 07.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г., м. 03.2018 г., м. 04.2018 г., м. 05.2018 г. и м. 06.2018 г. с предмет на доставките такси лизинг;

- в общ размер на 199,24 лв. по фактури №[ЕГН]/23.01.2017 г., №[ЕГН]/15.03.2017 г., №[ЕГН]/23.08.2017 г., №[ЕГН]/07.12.2017 г. и №[ЕГН]/15.09.2018 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките С.;

- в общ размер на 37,32 лв. по 4 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди м. 02.2017 г., м. 03.2017 г. и м. 04.2017 г. с предмет на доставките услуги и интернет;

- в общ размер на 243,76 лв. по 53 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди от м. 03.2017 г. до м. 08.2017 г., м. 10.2017 г. и м. 12.2017 г., от м. 01.2018 г. до м. 06.2018 г. и от м. 08.2018 г. до м. 12.2018 г. с предмет на доставките консумативи;

- в общ размер на 115,98 лв. по 4 фактури, издадени през данъчните периоди м. 01.2017 г., м. 01.2018 г. и м. 02.2018 г. от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките програмен продукт и услуги;

- в общ размер на 267,95 лв. по фактури №[ЕГН]/14.02.2017 г., №[ЕГН]/15.06.2018 г. и №[ЕГН]/11.10.2018 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките консумативи;

- в общ размер на 384,84 лв. по 6 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди м. 03.2017 г., м. 05.2017 г., м. 10.2017 г., м. 11.2017 г. и м. 12.2017 г. с предмет на доставките консумативи;

- в общ размер на 203,22 лв. по 19 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди от м. 03.2017 г. до м. 12.2017 г., м. 01.2018 г., м. 02.2018 г. и м. 04.2018 г. с предмет на доставките услуги;

- в общ размер на 5,33 лв. по фактури №[ЕГН]/09.04.2017 г. и №[ЕГН]/08.04.2017 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките консумативи;

- в общ размер на 388,92 лв. по 13 фактури, издадени от [фирма], КЛОН Б., ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди от м. 07.2018 г. до м. 12.2018 г. с предмет на доставките лизинг;

- в общ размер на 125,93 лв. по 10 фактури, издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] през данъчните периоди от м. 05.2018 г. до м. 12.2018 г. с предмет на доставките услуга;

- в общ размер на 317,60 лв. по 11 фактури, издадени през данъчните периоди от м. 03.2018 г. до м. 05.2018 г., от м. 08.2018 г. до м. 10.2018 г. и м. 12.2018 г. от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките наем и услуги;

- в общ размер на 44,00 лв. по фактури №[ЕГН]/23.11.2018 г. и №[ЕГН]/21.09.2018 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките офис оборудване;

- в общ размер на 206,00 лв. по 4 фактури, издадени от нотариус А. Д. през данъчните периоди м. 05.2017 г., м. 07.2017 г. и м. 08.2017 г. с предмет на доставките такси;

- в общ размер на 115,69 лв. по 5 фактури, издадени през данъчните периоди м. 08.2017 г., м. 11.2017 г., м. 12.2017 г. и м. 10.2018 г. от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките услуги;

- в размер на 39,83 лв. по фактура №[ЕГН]/29.09.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката услуга;

- в размер на 6,57 лв. по фактура №[ЕГН]/26.12.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката консумативи;

- в размер на 28,33 лв. по фактура №[ЕГН]/01.10.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката компютърни конфигурации;
- в общ размер на 48,00 лв. по фактури №[ЕГН]/03.09.2018 г. и №[ЕГН]/02.09.2017 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките домейн и хостинг;
- в общ размер на 19,45 лв. по фактури №[ЕГН]/16.10.2017 г. и №[ЕГН]/22.09.2018 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките консумативи;
- в размер на 11,23 лв. по фактура №[ЕГН]/15.06.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката консумативи;
- в общ размер на 60,52 лв. по фактури №[ЕГН]/27.07.2017 г. и №[ЕГН]/02.03.2018 г., издадени от [фирма] ЕИК[ЕИК]; фактура №[ЕГН]/23.08.2017 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК]; фактура №[ЕГН]/16.06.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] и фактура №[ЕГН]/06.09.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК];
- в размер на 213,97 лв. по фактура №[ЕГН]/28.08.2017 г., издадена от БТК ЕАД, ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката консумативи;
- в общ размер на 184,17 лв. по фактури №[ЕГН]/23.10.2017 г. и №[ЕГН]/05.12.2017 г., издадени от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставките услуга;
- в размер на 20,00 лв. по фактура №[ЕГН]/02.02.2018 г., издадена от СД „НЕК - К., ЛЕВИЧАРСКА“, ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката услуга;
- в размер на 1,05 лв. по фактура №[ЕГН]/11.05.2018 г., издадена от [фирма], ЕИК[ЕИК] с предмет на доставката услуга.

По отношение на тези доставки от ревизираното дружество не са представени никакви доказателства, включително и издадените фактури. Поради това е прието, че не са налице основанията, визирани в чл. 71, т. 1 от ЗДДС за упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит в претендирания размер от 6 098,18 лв.

Ответникът в обжалваното решение е приел, че оспорването пред него е неоснователно. Приел е, че от събраните доказателства не може да се направи извод за действителността на доставките.

Предвид така изложеното, съдът намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материално-правните разпоредби по издаването му.

В случая ревизионният акт е издаден от компетентен орган – този, който е възложил ревизията и от ръководителя на ревизията в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 от ДОПК, както и т.р. №5/13.12.2016г. на Върховния административен съд по т.д. №10/2016г. Актът е подписан с електронен подпис, като са представени документи, както и диск, от които се установява наличието на такъв, както и подписването на акта от издалия го орган.

Относно спазването на процесуалните правила. При служебната проверка по чл.160 ал.2 от ДОПК, съдът НЕ констатира допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

По отношение на твърденията в жалбата относно посещението на адреса на дружеството. Дори и да се приемат за достоверни твърденията, изложени в нея, от тях не може да се направи извод за наличие на процесуални нарушения. Жалбоподателят е бил уведомен за посещението на декларирания от него адрес от страна на данъчните органи. Дори и да не е могъл да присъства, видно от изложените по-горе /неоспорени и неопровергани с други доказателства/ констатации, на декларирания адрес не е намерено помещение което да функционира като офис; не са намерени служители на дружеството или такава организация, от която да може да се направи извод, че там е седалището и адреса на управление на дружеството. Не са предприети каквито и да е последващи действия, които да опровергават тези изводи.

При преценката по реда на чл. 160, ал. 1 ДОПК настоящият състав намира, че при издаване на РА са спазени материално-правните норми при издаването му.

Относно доставките по фактурите на [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] за доставки на

услуги.

Съгласно чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на ДДС, от съществено значение за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит и неговото упражняване е получателят по доставката да разполага с фактура за доставката и доставката да е реално осъществена. Двете предпоставки за признаване право на кредит са кумулативни и липсата на която и да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Осъществяването на фактическия състав на доставката подлежи на доказване.

Константно при тълкуването на чл. 167 от Директива 2006/112-както в практиката на Съда, така и практиката на националните съдилища се приема, че наличието на действително осъществена /реална/ доставка е основна предпоставка за възникване на правото на приспадане. Това е прието и по делото "Б.", С-285/1. В т. 31 от него е посочено, че за да се установи, че на основание тези доставки на стоки е налице правото на приспадане, е необходимо да се провери дали последните са били реално осъществени и дали съответните стоки са били използвани (от Б.) за извършването на облагаеми сделки. В процесния случай такива факти не се установяват.

Видно от установената и подробно изложена фактическа обстановка съдът намира, че не се установява нито кадрова, нито материална обезпеченост по отношение на доставчиците на жалбоподателя за осъществяване на спорните доставки. Установява се, че данъчните орани са предприели необходимите процесуални действия с оглед установяване на относимите факти, свързани с тези доставки. Именно въз основа на тези действия са направени посочените по-горе изводи. Същевременно жалбоподателят, въпреки указаната му доказателствена тежест, не ангажира нови доказателства, които да ги опровергават.

Все още не е предоставен достъп до счетоводството на дружеството и не са представени договори с останалите доставчици, банкови документи, търговска документация, счетоводни регистри, оборотни ведомости, главна книга за ревизирания период и други относими документи. Не се представени посочените в оспореното решение релевантни документи относно доставчиците [фирма] ра; [фирма]; [фирма]; [фирма]. Не са представени документи, от които да може да се направи извод относно материалната и кадрова обезпеченост на относимите доставки както относно дружеството жалбоподател, така и по отношение на част от доставчиците. След справка в информационната система на НАП е установено, че в периодите на издаване на процесните фактури [фирма] и [фирма] не са имали наети лица по трудови или извънтрудови правоотношения, [фирма] е имало наети лица, на длъжност „бояджия сгради“, за които не са подавани Декларации обр. 1 и обр. 6, а [фирма] е имало две наети лица по трудови правоотношения на длъжности технически сътрудник и оператор въвеждане на данни, като фактурираните услуги към ревизираното лице се изразяват в СЕО оптимизация и редизайн на сайт agroprosoprt.org, мониторинг и поддръжка на системи за сигурност на лични данни, счетоводни приложения – калкулатори по задание, консултации относно мрежова сигурност, консултации създаване на ERP система, дигитализиране на информационна база за 2015 г., архивиране на база данни за 2016 г. и 2017 г., криптиране на информация, профилактика на офис техника и др.

Не са представени доказателства за наличие на материална и техническа обезпеченост и по отношение на подизпълнители.

По отношение на отказаното на основание чл. 71, т. 1 от ЗДДС право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 6 098,18 лв. по фактури, издадени от другите доставчици, описани по-горе. Съгласно чл. 71, ал. 1 от ЗДДС лицето упражнява правото си на приспадане на данъчен кредит когато притежава данъчен документ, съставен в съответствие с изискванията на чл. 114 и 115 от ЗДДС, в който данъкът е посочен на отделен ред - по отношение на доставки на стоки или услуги, по които лицето е получател. В случая, жалбоподателят не е представил фактури в отговор на връченото му ИПДПОЗЛ. Такива не са представени и в това производство, въпреки указаната му доказателствена тежест. Отново не

са ангажирани други доказателства - фотокопие от екземпляра на издателя на документа, заверено от него с подпис и печат, което да съхранява в счетоводството си, съгласно чл. 58, ал. 2 от *Правилника за прилагане на Закона за данък върху добавената стойност* (ППЗДДС).

Оспореното решение е законосъобразно и в частта относно извършените корекции на данъчната основа на декларираните от ревизираното дружество доставки към негови клиенти. Нито в хода на ревизията, нито при обжалването на РА са представени първични счетоводни документи и каквито и да било други доказателства, които да доказват, че дружеството действително е извършило документираните доставки, поради което следва да се приеме, че са налице основания за извършване на корекция на размера на данъчните основи на фактурираните доставки по издадените от дружеството фактури. На основание чл. 85 от ЗДДС данъкът е изискуем от всяко лице, което посочи данъка в данъчен документ по чл. 112 от ЗДДС.

Предвид изложеното съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. На основание чл. 161 ДОПК, вр. чл. 8, вр. чл. 7, ал. ал. 1, т. 4 от Наредбата за адвокатските възнаграждения жалбоподателят дължи на ответника юрисконсултско възнаграждение, съответно на обжалваемия интерес /установени задължения в общ размер 103408,92 лв./, което възнаграждение следва да се изчисли в размер на 3564 лв.

Водим от изложеното и на основание чл.172 ал.2 от АПК и чл.160 ал.1 от ДОПК съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] срещу решение № 393/13.3.2020 г., с което е потвърден ревизионен акт (РА) №Р-22221419000539-091-001/06.12.2019 г. с който са установени допълнителни задължения по *Закона за данък върху добавената стойност* (ЗДДС) в общ размер на 85 315,98 лв. за данъчните периоди от 01.01.2017 г. до 31.12.2018 г. и са начислени лихви за забава в размер на 18 092,94 лв.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ [населено място] при НАП, сумата от 3564 лв. разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: